

Bábifestivál Oroszlányban

Három napon át nyújtott élményt a bábozás az oroszlányi gyerekeknek. No, persze, a bábosoknak maguknak is, hiszen akik nem rejtőztek a paraván mögé, hogy produkciójukat a többieknek bemutassák, azok maguk is mind ott ültek a nézőtéren, amíg sorra nem kerültek. Kint ragyogott a Nap, strandra, levegőzésre csalogatón, az Ady moziban pedig kissé megült a meleg. Ennek ellenére a bábifestivál résztvevői és az ifjú nézőközönség egyöntetű véleménye az volt, hogy bárcsak még tovább tartott volna. A hatodik alkalommal megrendezett megyei bábos találkozó a gyerekek körében tehát vitathatatlanul nagy sikert aratott.

Annál is inkább az iskolásokról kell itt elsősorban szólni, mert hiszen ők maguk teremtik meg a „csodát” a bábjátékban, a felnőttek segítségével, társaik örömeire. Már egészen kis korban is érdeklődést tanúsítanak a gyerekek az „animáció”, az általuk is élettelennek ismert dolgok megelevenítése iránt. Az óvodások maguk is gyakorolják ezt az érdekes játékformát, itt s a kisiskolában jelentős feladat is hárul a bábozásra. Nem véletlen tehát, hogy a Népművelési Intézetnél is nagyon komolyan veszik a mozgalmat. Nemrég tanulmány készült e tárgyban. Erdemes idézni, hogyan is határozzák meg a bábjátékot ebben a dolgozatban. „A bábjáték az egyik legkomplexebb művészeti ág, egyszerre képzőművészet, irodalom, színház és zene. Sajátságos szuggesztív hatása van, mert a holt anyagot kelti életre. A „lehetlenségek színpada”, kifejtetheti mindent, amire az élő színpad nem képes, sőt akkor van igazán létjogosultsága, ha saját korlátainak és korlátlanságának megfelelő mondani valót és kifejezési eszközöket használ”. Példát e meghatározás igazságára már az első este szolgáltatott az oroszlányi fesztivál. Vendégül látták az

Allami Bábszínház két közismert művészt, Havas Gertrüdot (ahogyan őt az országban ismerik: Mazsolát) és Kiss Istvánt, akik a bábjáték lehetőségeinek sokszínűségét klaszsisz szinten mutatták meg, s akiket épp ezért érthetően a közönség alig engedett visszavonulni a paravántól.

A bábifestivál ma már stabil alapokon nyugszik, szerves részévé vált a Vértesi Napok rendezvénysorozatának, egyszerűen túlnőtte a megyei kereteket is. Ebben az esztendőben is meghívtak más megyékből bábos csoportokat. Szombaton délelőtt mutatták be műsorukat Pest megye képviselői, a budakeszi művelődési központ „Tücsök” bábcsoportha, a váci általános iskola és a DCM óvoda együttese, valamint a budaörsi művelődési ház Mici-Maci társulata. Délután Kincsesbánya, két mosonmagyaróvári iskola és a győri úttörőház „Dörmögők” együttese mutatkozott be a résztvevőknek és az oroszlányi lelkes közönségnek. Vasárnap került sor a megyei csoportok műsorának lebonyolítására. Tokodiak, tokodaltároiak, tataiak, tatabányaiak, oroszlányiak és komáromiak léptek dobogóra. A bemutatókhoz a felnőttek, a csoportvezetők részére rendezett szakmai tanácskozások kapcsolódtak.

A fesztiválról Híves Lászlótól, a Népművelési Intézet képviselőjétől kértünk véleményt. Ő vezette a szakmai tanácskozásokat is, érthetően áttekintést kapott a seregszemlérlől.

— A kezdeményezés, amely ebben az oroszlányi bábifestiválban ölt testet, mindenképpen dicsérhető. A négy megye összefogása egyszerre jelenti azt a lehetőséget, hogy az utazó csoportok élményt szereznek, kirándulást is tesznek, s azt is, hogy valamennyi bábos ezen élmények kapcsán kitekintést kap, megóvhatja magát a beszűküléstől, az elszürkületől. A szervezés egé-

szében az én megítélésem szerint jó volt. A színvonal — ezt több megyében szerzett ideai tapasztalatom alapján mondhatom el — az országos színvonal felett volt ezen a szemlén. Egyes produkciókkal lehet vitatkozni, mert hiszen a bábjáték sajátos műfaji követelményeihez igazodás természetes követelmény, s bizony, ma még akadnak a mozgalomban olyanok is, akik „hályogkovács” módjára, kitűnő érzékkel dolgoznak, egy bizonyos szint elérése után azonban nehéz lesz így a továbblépés. Azt mindenképpen szeretném hangsúlyozni, hogy az oroszlányi bábifestivál a mozgalomnak jó szolgálatot tesz, a mozgalom viszont, jellegénél fogva a gyerekek nevelésének, izlésformálásának a szolgálatában áll. El tudnám képzelni azt is, hogy Komárom megye még messzebből is hív vendégszerelésre csoportokat, így akár az egész Dunántúl gyermekbábjáték mozgalomának összefogójává válhatna.

A szakmai viták tanulságain is okulva, s mindenképpen élményekkel térve haza, azt reméljük, hogy a csoportok erőt merítettek a további munkához. Az oroszlányi vendégszeretetről pedig ma már természetesen emlékezhetünk meg.